

TÖZSÉR ÁRPÁD

Monsieur Teste – 2023

A tengerparti temető fáira rá vannak szögezve a levelek, nincs ősz, mely őket helyükről elmozdítaná. Senki se kérdi, nincs-e már kedvük hullni.

Monsieur Teste héj-sírából kibújva, elődjével, a pucér Descartes-tal találja szemben magát, aki modeltt ül Rodinnek, s azon töpreng, melyik eszméjén gondolkodjon,

hogyan azt a szobrász is lássa. Monsieur Teste unja a dualizmus hercehurcáját, egy szelet nyárvégre ráírja a dinnye képletét, s a dublőrje kezébe nyomja.

Verset rég nem ír, csak a számok poétikája érdekli, a butaság nem erőssége. A sírokban lakatlan fejek s gazdátlan gépek – Nem tudja mi, csak azt tudja, vége.

Növények esőben

Tizenkét napja esik. A növények érzékelői zavarodottan ágaskodnak a fellevelek ablakai felé: próbálnak kitekinteni a víz alól. Kollektív tudattalanjukban felrémlik ósocéáni moszatlétük, majd egy bambuszrudakból épített óriás ketrec, s valami vége-hossza nincs tengeri utazás, amely után a gyökereket, a szárazakat s a hajtásokat újra meg kellett tanítania a felfelé s lefelé irányára. A víz egyébként nem állat, amely, gyökere nem lévén, fáról hullt gyümölcsként gurul ide-oda – bejárt medrét csak akkor hagyja el, ha kényelmesebb ágyat kínálnak neki, vagy égi özön szorítja ki medréből. A mostani eső tizenkettedik napján a szorgos növényi receptorok egységesen egy új égi özön veszélyét vélelmezik, eképpen: az Isten másodszor is megbánta, hogy teremtette az embert a földön. Az érzékelők jelentései alapján a növények felszedik gyökereiket, felkészülnek az újabb hosszú tengeri útra. S kíváncsian várják, most vajon ki lesz úszó ketrecük kapitánya.

Macska maccsban

Elveszett, de nem veszett macska vagyok, nyávogja a hirdetőoszlop plakátján egy kandúr. Veszett hírem miatt senki se akar megtalálni, igaz, korábban néhány, az udvarunkba beszemtelenedő nyestnek valóban lenyestem fülét-farkát. Egyébként annyira szelíd vagyok, hogy, amint tudott, én szelídítettem meg az embert, s tőlem vette át az otthonérzés hatodik érzékét is. Ezen érzékem segítségével persze könnyen hazatalálnék, de szégyenszemre ide vagyok szögezve, erre az oszlopra, örök maccsba, a -ka reménye nélkül. Kényelmes otthoni függő ablakágyam után nehéz megszokni a szégyenoszlopot, de az úton elhaladó érett szalonnájú nőket innen is szemre tudom vételezni, s elképzelhetem, hogy melyiknek gömbölyödnék szívesen az ölébe.

A három testőr esete az Acélemberrel

A „három testőr” a Fekete Macskából távozva még nem tudta, hogy a világtörténelemben tart. A toronyórák nagy egyetértésben éjfél után kettőt ütöttek, egyedül az Acélember mögötti református imaház órája mutatott most is, mint ahogy évek óta, makacsul s következetesen déli tizenkét órát, jelezve, hogy ez az óramadár nem a Vulgatából, hanem Luther kottájából kakukkol. Az Acélember az egykori Eskü téren fogadta Athost. A bal kezénél jóval rövidebb jobbát gondosan katonablúzának nyílásába dugva, kézfogásnak és minden néven nevezendő bizalmaskodásnak elejét vette. Bezárult, mint egy szigorúan titkosított párt-akta, és csak a szeme sarkából méltatta figyelemre a kirúgott egyetemistának tűnő Athost, aki ismerve az Acélember korszakos művét a nyelv osztályjellegéről, azzal a nem kevésbé epochális kérdéssel járult a nyelvészet generalisszimusza elé, hogy vajon annak idején osztálynyelv helyett nem

rétegnyelvet akart-e mondani. Az Acélembert az igazság e pillanata annyira meglepte, hogy percekig nem jutott (se orosz, se grúz) szóhoz, s ez a néhány perc Portosnak és Aramisnak éppen elég volt ahhoz, hogy az Acélembert világlépő, sokdimenziós csizmái mögé ürítkezzen. A kaptos „három testőr” meg volt győződve, hogy éjjeli performanszuknak a teli arccal vigyorgó holdon kívül nem volt közönsége, de tévedtek. Reggel mindhárman a kijózanító állomás fapriccsén ébredtek. Évek múlva pedig azt olvasták a sajtóban, hogy a pozsonyi Sztálin-szobor* eltávolítása a város főteréről 1962-ben az ő rögtönzött éjjeli színjátékkal kezdődött. Athos minap megint találkozott a szoborral: a Városi Galéria egyik termének sarkában állt, nyelvkönyv volt kezében, oroszul tanult.

* Sztálin = acélembert